

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Ostrov**, se sídlem Vykmanov 22, Ostrov, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 7. 12. 2018, č. j. 30 A 278/2018 - 21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) domáhal vydání předběžného opatření v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované vedeném pod sp. zn. 30 A 278/2018. Konkrétně požadoval, aby krajský soud nařídil žalované, *„aby se zdržela všech dehonestujících a diskriminačních výroků při výkonu své funkce, které snižují důstojnost žalobce, a to dnem vyhlášení tohoto předběžného opatření.“*

[2] Krajský soud návrh žalobce v záhlaví označeným usnesením zamítl. Dospěl totiž k závěru, že žalobce nespécifikoval hrozící vážnou újmu, která by měla souvislost s předmětem řízení o žalobě vedené pod sp. zn. 30 A 278/2018.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti tomuto usnesení nyní brojí kasační stížností, jejíž součástí učinil i návrh na osvobození od soudních poplatků a na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[4] Podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost, která směřuje proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Typově se bude jednat o rozhodnutí učiněná soudem v průběhu řízení, jejichž účelem je pouze prozatímně upravit poměry účastníků řízení. Z dikce § 38 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že takovým procesním institutem je i předběžné opatření.

[5] Rozhodnutí o předběžném opatření slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků do doby, než se tyto poměry změní nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.). Dočasná povaha usnesení o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření ve věci je tedy nepochybná. Tento právní závěr ostatně Nejvyšší správní soud zastává konzistentně ve své judikatuře (srov. např. rozsudek ze dne 21. 12. 2007, č. j. 4 Ads 52/2007 - 145, nebo usnesení ze dne 28. 1. 2004, č. j. 1 Ans 2/2003 - 35).

[6] Jelikož rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím dočasným, nemohl se Nejvyšší správní soud kasační stížností stěžovatele proti napadenému usnesení meritorně zabývat, a musel ji pro nepřípustnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona.

[7] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že v souladu se zásadou hospodárnosti řízení neřešil splnění poplatkové povinnosti ani povinné zastoupení stěžovatele. Nepřípustnost kasační stížnosti proti napadenému usnesení je zřejmá z textu zákona a ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu. Jednalo by se proto o bezúčelný a zcela neefektivní postup (k obdobnému postupu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2014, č. j. 3 As 109/2014 - 10).

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu